



PÊŞEROJ

Yusuf KARADAŞ
yusufk17@gmail.comSARAYIN 'KURTULUŞ
SAVAŞI' VE HALKIN EKMEĞİ!

Saray rejimi, döviz kurlarındaki tırmanış sonrasında yoksullukları katlandığı için sokaklara çıkan emekçilerin sesini duymak yerine onları "vatan hainliği" ile suçluyor. Çünkü Erdoğan iktidarı, tıpkı Osmanlı sarayının son zamanları gibi kendini kurtarmanın derdine düşmüş bulunuyor. Ancak kendini kurtarmak için düşük faiz üzerinden alınacak kredilerle ekonomiyi canlandırıp seçimlere etni güçlendirmiş olarak gitme hesabı tutmama da çözümlü işi, ekmeği için sokağa çıkan, özgürlük isteyen işçi-emekçileri suçlamakta buluyor.

Türkiye gibi dünya ekonomisine böylesine bağımlı bir kapitalist ülkede dolanı bu kadar tırmanış yerli paranın büyük değer kaybına uğraması, emekçi halk kesimlerine yedikleri ekmeğin küçülmesi olarak doğrudan yansıyor.

İktidar ve sözcüleri buna karşı ne mi yapıyor?
Halkta alay eder gibi porsiyonları küçültme, eti gramla ve domatesi taneyle almayı tavsiye ediyor.

İktidar, "Kurtuluş savaşı veriyoruz" diyerek işçi-emekçileri düşük ücrete, ardi arkası kesilmeyen zamlara, yüksek enflasyona, giderek artan işsizliğe sessiz kalmaya, yoksulluğa alışmaya çağırıyor.

Peki, siz iktidarı bu "kurtuluş savaşı"nda uluslararası sermaye kuruluşlarına, yerli ve yabancı tekelilere karşı alacağı tek bir önlemi, onlardan istediği tek bir fedakarlığı duyduğunuz mu?

Ya halkın ekmeği her geçen gün küçülen Sayıştay raporuna göre günlük harcaması 79 milyon lira olan Saray'ın bu harcamalarından bir tek kuruş kestirgin görüyorsunuz mü?

Hayır, bunu ne duyduk ne de gördük.

Çünkü bunlara "Bizimle birlikte yol yürüyen hiçbir uluslararası yatırımcı, bu ülkede kaybetmemiştir. Tam tersine sürekli kazanmıştır, bundan sonra da kazanacaktır..." Yatırımcılara zarar verecek, yatırımcıları üzecek hiçbir işe kalkışmaz. Başta şahım, izin vermez. Bu yönde hiç endişeniz olmasın" güvencesini bizzat Cumhurbaşkanı Erdoğan vermiştir.

Öyle de olmaktadır.

İstanbul Sanayi Odasının (İSO) "Türkiye'nin 500 büyük

Sanayi Kuruluşu" araştırmasına göre, 2020de Türkiye'nin en büyük 500 şirketinin esas faaliyetlerinden elde ettikleri kâr bir önceki yıla göre yüzde 55 artmış.

O zaman yine soralım: Siz son bir yıl içinde ücretleri yüzde 55 artan kaç işçi ve memur, kırları yüzde 55 artan kaç esnaf ve çiftçi tanıyorunuz?

Açık ki, bu iktidarı "kurtuluş savaşı", kendisini kurtarma ve hizmetinde olduğu, tekelci burjuvazinin çıkarlarını koruma savaşıdır. Bu savaş, bir sınıf savaşıdır.

Ekonomik kriz yaşanırken Saray rejiminin fedakarlık yapmaya çağırıldığı işçi-emekçiler giderek yoksullaşırken patronların kârlarına kâr katmalarının nedeni budur. Bunun için işçi sınıfı ve emekçi halk kesimleri, Saray rejimini ve çıkarlarını koruduğu patronlara karşı birleşip mücadele etmedikçe işlerini ve ekmeğini de koruyamazlar.

O yüzden kendini kurtarma ve iş birliği yaptığı burjuva güçlerin çıkarlarını koruma derdine düşmüş bulunan Saray rejimini, o her fırsatta mirasçısı olmakla övündüğü Osmanlı'nın son dönemlerine ve iş, ekmeği, özgürlük talepleriyle sokağa çıktıkları için "vatan hainliği" ile suçladığı işçi-emekçileri de kurtuluş savaşının yürütücülerine benzetebiliriz.

Yalnız bir farkla.

Son döviz krizi sonrasında işi, ekmeği, insanca yaşam ve demokrasi talepleri için sokağa çıkan işçi-emekçiler bize bir başka gerçeği de gösterdi.

Önümüzde bu düzeni restore etmekle sınırlı bir program koyan ve bize seçimleri beklememizi söyleyen burjuva muhalefetin de bu ülkenin işçi-emekçileri için gerçek bir kurtuluş yolunu göstermekten uzak bir yerde olduklarını.

Zaten bu yüzden bize dün kadar "Seçimleri bekleyin" diyen ana muhalefet partisi CHP, halkın artık sabrının kalmadığını, bıçağın kemiğe dayandığını gördüğü için mitingler düzenleme kararı almak zorunda kaldı.

Gelinen yerde her ne kadar gerekçesi "İktidarı erken seçime zorlamak" olsa da CHP'nin 4 Aralık'ta Mersinden başlayarak düzenleme kararı aldığı mitingler, sadece Saray rejimine karşı mücadele değil; aynı zamanda işçi-emekçilerin burjuva muhalefetin restorasyon programına karşı da taleplerini yükseltmeleri için bir olanak olarak kullanılabilir.

Son günlerde Saray rejiminin bütün baskı, yasak ve engellemelerine rağmen "Seçimiyoruz" diyerek sokağa çıkan işçi-emekçiler, bize bir kez daha halkın çıkarlarını savunacak derinimiz bir seçeneğin ne kadar acil bir ihtiyaç olduğunu da gösterdi. Ama sadece bu da değil. Bu eylemler fabrika ve işyerlerine yayılabildiği yerlerde daha geniş kesimleri kucaklayıp harekete geçirebildikleri oranda aynı zamanda bu seçeneğin hangi talepler etrafında ve nasıl bir mücadele üzerinden kurulabileceğini göstermek bakımından da öğretici bir rol oynayacaktır.

Özette uluslararası sermaye ve tekelin hizmetindeki Saray rejiminin "kurtuluş savaşı", emekçileri için sokağa çıktıkları için "duzuncu, hain" ilan ettiği işçi-emekçilere karşı bir savaştır. Emekçi halk güçlerinin de ekmeğin adilce bölüşülebildiği, insanca çalışıp insanca yaşayabilecekleri demokratik bir geleceği kurmak için Saray rejimine ve hizmetinde olduğu burjuva güçlere karşı birleşip mücadele etmek dışında bir seçeneği bulunmuyor.

19. yüzyıldaki sınıf mücadelesinin o ünlü sloganı bugünkü mücadelenin de çağrısına dönüşüyor: Saraylara savaş, kulübelere barış!



Sürdürülebilir madende yol haritası hazırlandı

Istanbul Sanayi Odası (ISO), sürdürülebilirlik vizyonu kapsamında 'maden, taş ve toprak ürünleri sanayi rehberini' açıkladı. Rehberde demir-çelik, alüminyum, çimento, gübre ve elektrik sektörleri enerji yoğun endüstriler olarak tanımlandı. Bu bağlamda, bu sektörlerin AB Yeşil Mutabakatı uygulamalarında 'Sınırdaki Karbon Düzenlemesi' kapsamında değerlendirilecek ilk beş sektör arasında yer aldığı belirtildi. Maden, taş ve toprak sanayi kapsamındaki bir sektör olan çimentonun, Türkiye'den AB'ye ihracatının önemli büyüklükte olduğuna vurgu yapıldı.

Rehberde, Avrupa Yeşil Mutabakatı ile uyum kapsamında Ticaret Bakanlığı tarafından oluşturulan Yeşil Mutabakat Eylem Planı'nda da "Milli Enerji ve Maden Politikası"na paralel olarak yıllık 1.000'er MW'lık rüzgâr ve güneş enerjisi kurulu gücü geliştirilmesi hedefinin açıklandığına ve bu doğrultuda Yeşil Tarife ile ilgili altyapı ve bilinçlendirme çalışmalarının sürdüğüne dikkat çekildi. Bu çerçevede maden, taş ve toprak ürünleri sanayi kapsamında yer alan sektörlerin ise önemli iklim ve çevresel etkileri olduğunun değerlendirildiği, küresel enerji tüketiminin

yaklaşık yüzde 40'ı, su tüketiminin yüzde 25'i ve karbon salımının üçte biri binalardan kaynaklandığı göz önünde bulundurulduğunda bu sektörlerde çevresel etkileri azaltmanın önemine dikkat çekildi.

8 konu öne çıkıyor

Rehberde, maden, taş ve toprak ürünleri sanayi özelinde Avrupa Yeşil Mutabakat'ında öne çıkan 8 konu şöyle sıralandı:

■ Eski ve verimli olmayan binaların yenilenmesi ve bu yenileme işlemleri sırasında ise dögüsel ekonomiye katkısı olacak materyal kullanılması.

■ "Pasif Bina" standartlarının geliştirilmesi ve mevcut binaların enerji verimliliğinin artırılması.

■ Binaların enerji performanslarının iyileştirilmesi.

■ 2030 yılına kadar enerji kaynaklarının yüzde 32'sinin yenilenebilir enerjiye dönüştürülmesi.

■ Sınırdaki karbon vergisi ile oluşabilecek karbon nedenli maddi yükler.

■ Düşük karbon endüstrileri, bulut tabanlı endüstri uygulamaları.

■ Atık ve plastik kullanımının azaltılması, dögüsel ekonomiye geçiş.

■ Üretimde tehlikeli kimyasalların kullanımının önlenmesi.

● EKONOMİ SERVİSİ